

Stockholm, den 5 maj 2013

130066

Remissvar avseende promemorian Vissa skattefrågor inför budgetpropositionen 2014

Remiss till Stockholms Handelskammare

Stockholms Handelskammare har beretts möjlighet att svara på ovanstående remiss.

Som del av Näringslivets Skattedelegation står Stockholms Handelskammare bakom det remissvar som denna avlämnat med anledning av ovan nämnda promemoria. Vi vill dock med eget remissvar understryka de negativa konsekvenser som skulle drabba Stockholms och Sveriges näringsliv om det förslag på förändringar av 3:12-reglerna som nu föreslås blev verklighet.

Vi vill särskilt peka på effekterna av kravet på ett femprocentigt ägande och på förslaget om höjt löneuttagskrav på löneutrymme som överstiger 100 inkomstbasbelopp (IBB). Och sätta detta förslagen i ett större och för det totala näringslivet högst relevant sammanhang.

En viktig och växande del av näringslivet i huvudstadsregionen utgörs av olika former av avancerade rådgivningstjänster. Här finns advokater, revisorer, managementkonsulter, reklambyråer, kommunikationskonsulter och andra företag som tillhandahåller tjänster som är helt avgörande för att en avancerad ekonomi fungerar.

Från Handelskammarens perspektiv är det uppenbart att dessa verksamheter i sig själva bidrar med stora värden till den regionala och nationella produktionen. Ett antal tusen mycket högproduktiva personer i dessa företag

skapar i sin tur efterfrågan på en lång rad kringtjänster där åter tusentals andra arbetar.

Men dessa högkvalitativa tjänster utgör också ett viktigt ekosystem för andra högst värdeskapande och strategiska verksamheter.

Huvudkontorsfunktioner – det må gälla globala huvudkontor för svenska företag eller regionala huvudkontor för utländska företag – förutsätter att det finns tillgång till den här typen av tjänster.

Under senare år har Stockholm stått sig väl i konkurrensen om etablering av huvudkontor. Gentemot den viktigaste konkurrenten – Köpenhamn – har vi vunnit ”marknadsandelar”, vilket inte minst uppmärksammats från danskt håll.

Det har många förklaringar, men en viktig är naturligen att den som önskar etablera sig här vet att företaget lokalt kommer att ha tillgång till avancerade tjänster av hög kvalitet.

Här kan man också anta att det finns en positiv spiral i Stockholm. I takt med att fler företag efterfrågar denna typ av tjänster så ökar också utbudet och kvaliteten stärks. Och ju bättre ”ekosystemet” blir, desto enklare blir det att attrahera nya etableringar.

Stockholms växande betydelse för hela Sveriges ekonomiska utveckling ska här heller inte förringas. Med en fjärdedel av befolkningen producerar huvudstadsregionen en tredjedel av BNP idag och kommer att stå av 40 procent av den ekonomiska tillväxten till 2040. Stockholmsregionen är inte hela Sverige, men den är Sveriges viktigaste tillväxtmotor.

Mot den bakgrunden är det djupt olyckligt och oväntat att regeringen nu förefaller vilja göra ett trenderbrott i senare års stegvisa förbättringar av de så kallade 3:12 reglerna.

Promemorian föreslår att en delägare måste ha en femprocentig andel för att få utnyttja så kallat lönebaserat utrymme.

Detta förslag slår direkt mot utvecklingen av denna viktiga tjänstesektor och snedvrider konkurrensen bland befintliga företag. Det undergräver Sveriges och Stockholms konkurrenskraft och försämrar långsiktigt förutsättningarna för att etablera verksamheter i Stockholmsregionen.

Om en femprocentregel införs så kan ett företag teoretiskt sätt bara ha 20 delägare. I praktiken kan antalet bli betydligt lägre än så. Då de största berörda företagen kan ha upp emot hundralet delägare blir konsekvenserna uppenbara.

Det skulle slå direkt mot etablerade verksamheter, som skulle få konkurrensnackdelar mot mindre företag med högre ägarandel bland sina delägare. Men det skulle också skapa ett effektivt tak på hur stora exempelvis advokatfirmor kan bli.

Förändringen skulle också införa ett incitament att bryta upp och dela idag framgångsrik verksamhet. Större företag med flera än 20 delägare riskerar att splittras och företagen kommer ägna tid åt att optimera ägarstrukturen istället för att utveckla verksamheten.

Specialistfunktioner som tidigare kunde bäras av stora organisationer, riskerar läggas ner när basen för verksamheten splittras upp.

Varför det skulle ligga i Sveriges intresse att slå sönder företags incitament för tillväxt är svårt att förstå och när man tittar närmare på hur karriärgång, humankapitalutveckling, strukturkapitaluppbyggnad etc går till i den här typen av företag blir det inte mer begripligt.

Idag fungerar stora företag på området som viktiga skolor för nyutexaminerade, med etablerade strukturer och system för att ta medarbetare från skolbänken in i yrkeslivet. Förutsättningarna för det skulle bli sämre.

Flera svenska företag inom juridik, kommunikation etc. är idag verksamma internationellt. En förutsättning för att vara det har inte sällan varit en stark svensk bas och ett företag med 20-40 anställda har naturligen en svagare sådan än ett med hundratals anställda.

En oavsedd konsekvens av förslaget skulle alltså bli en långsiktig lägre internationaliseringsgrad av en av de mest internationaliserade delarna av vår ekonomi.

Det ökade kravet på löneuttag för att få använda löneunderlagsregeln riskerar att få till konsekvens att helt slå ut incitamenten för att anställa fler i företag med lägre vinstmarginal. Detta eftersom ett ökat löneunderlag riskera att minska den utdelningsbara vinsten.

Stockholms Handelskammare har svårt att se att det ligger i huvudstadsregionens eller Sveriges ekonomiska intresse att så drakoniskt försämra incitamenten för företagande, tillväxt och internationalisering i den avancerade tjänstesektorn.

Den här föreliggande frågan måste också ses i perspektiv av skattefrågan i stort.

Stockholms Handelskammare har under lång tid verkat för att sänka de mycket höga marginalskatterna i det svenska inkomstskattesystemet. En åtgärd som vore naturlig och önskvärd också i ljuset av den här frågan.

Då Sverige har världens högsta marginalskatter blir också spänningen mellan inkomst och kapitalskatter stora, vilket naturligtvis är bakgrunden till såväl den aktuella promemorian som de högkomplicerade 3:12-reglerna.

Underskrift

Fredrik Johansson, Policychef